

lag sker på grundlag af reguleringspristallet for Grønland, der beregnes i henhold til lov nr. 4 af 9. juni 1971 om tjenestemandslønninger m. v. og klassificering af statens tjenestemandstillinger i Grønland, § 7, idet dog fastsættelsen af et ørebeløb efter § 4 sker under hensyntagen til de særlige grønlandske forhold.

Stk. 2. Såfremt vederlag af den i § 6 nævnte art, der reguleres efter det grønlandske reguleringspristal, ikke danner grundlag for indbetaling af bidrag til ATP, kan ministeren for Grønland bestemme, om regulering skal finde sted og grundlaget herfor.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget skal ses i nøje sammenhæng med de samtidigt fremsatte forslag til lov om en godtgørelse for dyrtiden, forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster, aftaler m. v., forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal og forslag til love om avancestop m. v. og udbyttebegrænsning. Lovforslaget omfatter ikke blot dyrtidsregulering i henhold til kollektive overenskomster, aftaler m. v. — såvel i den offentlige sektor som på det private arbejdsmarked — men også individuelle aftaler.

Lovforslaget falder i to dele. For det første en bestemmelse om, at den dyrtidsregulering, der måtte blive en følge af reguleringspristallet for januar 1975, skal bortfalde. Denne bestemmelse modsvares af det samtidige forslag om, at lønmodtagerne af statskassen skal have udbetalt en skattefri godtgørelse på 100 kr. om måneden indtil 1. januar 1976. Det er regeringens mål hermed at undgå omkostningsstigninger i erhvervslivet med yderligere svækkelse af konkurrenceevnen til følge.

For det andet indeholder lovforslaget bestemmelser om, at de følgende 3 reguleringspristal i 1975 ikke automatisk skal udløse dyrtidsreguleringer, men derimod et regeringsinitiativ til forhandling med parterne på arbejdsmarkedet og til fremsættelse af lovforslag om, hvilke konsekvenser der bør drages af de således konstaterede prisstigninger.

Der vil herved blive lejlighed til for såvel arbejdsmarkedets organisationer som regering og folketing nærmere at vurdere ikke blot prisstigningernes omfang og årsager, men også hvorvidt og på hvilken måde en eventuel dyrtidsregulering kan komme lønmodtagerne til gode uden ødelæggende virkninger for konkurrenceevne og beskæftigelse.

Regeringen har fundet det rigtigt allerede i nærværende lovforslag i §§ 4-7 at tilkendegive nogle principielle retningslinier for en sådan dyrtidsregulering. Ved udformningen heraf har man støttet sig på de

redegørelser, der er indeholdt i betænkningen om dyrtidsregulering, der er offentliggjort i oktober i år.

Hovedsigtet med disse retningslinier har været at tilvejebringe ensartethed i dyrtidsreguleringen for samtlige lønmodtagergrupper, uafhængigt af ansættelsesforhold og aflønningsform.

Gennemførelsen af en sådan ensartet dyrtidsregulering har igennem en årrække været et krav fra mange forskellige sider. Regeringen finder, at gennemførelsen af nævnte lovforslag vil være et skridt i denne retning.

I den nuværende situation, hvor alle må indstille sig på tilbageholdenhed og uændrede realindkomster, ville det være særligt urimeligt, hvis enkelte grupper kunne fortsætte med reguleringsordninger, der automatisk øger lønforskellene. Her tænkes først og fremmest på den procentvise dyrtidsregulering, men også andre dyrtidsreguleringsordninger har denne virkning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Forslaget indebærer, at der ikke skal dyrtidsreguleres på grundlag af reguleringspristallet for januar 1975. Det gælder såvel dyrtidsregulering efter kollektive overenskomster og aftaler m. v. som efter individuelle aftaler og såvel i den offentlige sektor som på det private arbejdsmarked. Ud over egentlige arbejdsvederlag omfatter ændringerne også sådanne ydelser som repræsentationstillæg og lign., f. eks. til ministre og medlemmer af folketinget.

Endvidere gælder ændringerne dyrtidsregulering af tjenestemandspensioner i staten, folkeskolen, folkekirken og folketinget samt pensioner, der er omfattet af de statsgaranterede pensionsordninger. For alle disse grupper af pensioner er det i § 27, stk. 1, i tjenestemandspensionsloven af 18. juni 1969 bestemt, at de dyrtidsreguleres på samme måde som